Р Е Ш Е Н И Е
№ 41212

гр. София, 22.10.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **Първо отделение 11 състав,** в публично заседание на 12.10.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Петя Стоилова

при участието на секретаря Дора Тинчева, като разгледа дело номер **4629** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145-178 АПК вр. с чл.84, ал.3 от ЗУБ.

Образувано е по жалба на А. А. Х. - гражданин на С., срещу Решение № 519/16.03.2026г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с която му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на решението, поради съществени нарушения на административно-производствените правила и противоречие с материалноправните разпоредби, както и с целта на закона. Твърди се, че не са обсъдени всички факти и обстоятелства, както и представеното от него обяснения. Справката на дирекция „Международна дейност“ на ДАБ за обстановката в С. дава фрагментирана информация и изведените в нея факти са недостатъчни, несвързани помежду си и в голямата си част дават поглед над ирелевантни спрямо изложените в бежанската история факти, което представлява нарушението на условието по чл.75, ал.2 от ЗУБ.

В съдебно заседание жалбоподателят – редовно призован не се явява. Представлява се от адв. Ц. – назначена да осъществява поисканата от него с жалбата правна помощ по ЗПП, под формата на процесуално представителство. Адв. Ц. поддържа жалбата по изложените в нея съображения, като намира, че решението на председателя на ДАБ е постановено в нарушение на чл.75 от ЗУБ.

Ответникът – председателят на Държавната агенция за бежанците - Министерски съвет чрез юрк. К. оспорва жалбата като неоснователна и недоказана.

Софийска градска прокуратура не изразява становище.

Административен съд София-град, след като обсъди доводите на страните и прецени приетите по делото писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

По молба вх. № 2013/31.07.2024г. на А. А. Х. [населено място], обл. Х., С., гражданин на С., етническа принадлежност - арабин, вероизповедание мюсюлманин - сунит е отказана закрила по реда на Закона за убежището и бежанците в Република България с Решение № 11191 от 28.10.2024 г. на Председателя на ДАБ. С Решение № 6104 от 27.12.2024 г. на АС - [населено място] по адм. дело № 1174/2024г., оставено в сила с Решение № 9354 от 07.10.2025г. на ВАС отказът е потвърден.

Чуждият гражданин е подал последваща молба за международна закрила на 03.11.2025 г., във връзка с твърдени от него нововъзникнали обстоятелства, касаещи държавата му на произход, личното му положение и опасания за сигурността му. След преценка на последващата молба интервюиращ орган при РПЦ - Х. е взел решение № 175 Х от 17.11.2025г., с което не я е допуснал до производство по същество за предоставяне на международна закрила. Решението на интервюиращия орган е обжалвано пред Административен съд - [населено място], който с Решение № 43367 от 30.12.2025г. го отменя и връща преписката за произнасяне по същество в производство за предоставяне на международна закрила по последващата молба на А. А. Х..

След повторна регистрация на 14.01.2026г. с кандидата е проведено интервю на 14.01.2026г. в производство по общия ред с цел да представи обстойно фактите, свързани непосредствено с неговия проблем и да се изяснят причините, поради които е напуснал страната си на произход. А. А. Х. заявява, че е напуснал С. на 18.07.2024 г., нелегално преминал в Турция, където останал десет дни. На 29.07.2024г. влязъл незаконно в Република България с група от четири човека. След като пристигнал в България подал молба за международна закрила и бил настанен в бежанския лагер в [населено място]. Мотивира молбата си за закрила с общата обстановка на несигурност в С.. Когато напускал С. през 2024г. се водили военни действия между кюрдите, свободната армия и редовната армия. Бил роден в [населено място], Сагира, до отпътуването си живял в палатков лагер А.. Икономическото положение било много лошо, всичко било много скъпо и едва се изхранвали. Не са пострадали нито той нито семейството му в резултат на военните действия, но чичо му пострадал през 2017г. при престрелка между редовната и свободната армия. Също бил свидетел на бомбардировки два или три пъти между свободната и редовната армия, докато живял в палатковия лагер А. имало групировка на име С. М., част от свободната армия която рекетирала всички младежи. Семейството му също било заплашвано от групировката С. М. и поради тази причина преди три месеца се преместили в [населено място], обл. Р.. Откакто семейството му са се преместили в [населено място] са нямали повече проблеми с тази организация, защото града бил под контрола на кюрдите. Дошъл в България за да продължи да се развива. Чужденецът посочва, че от началото на военните действия до напускането му на страната не е бил подложен на преследване от никоя групировка в С.. Допълва, че не е отбил задължителната си военна служба и не е получавал призовка за армията. А. А. Х. обяснява, че не би се завърнал в страната си по произход, защото бил издирван и ако се върнел щял да бъде осъден на десет години. В страната си по произход не е имал проблеми заради своята етническа принадлежност /арабин/ и заради изповядваната от него религия /мюсюлманин - сунит/. Декларира, че не му е оказвано насилие не е бил арестуван и осъждан в страната си по произход.

При подаване на последващата си молба с Вх.№ КП - 01 - 7758/ 03.11.2025г. А. А. Х. е представил копие от задочна заповед за арест, която е преведена и от нея става ясно, че А. А. Х. е издирван политик, осъден на десет години затвор, последователите си от партията БААС и лоялността му към режима на А. и разпространението на слухове в сайтовете на социалните мрежи. Представено е копие, а не оригинал, като обяснява, че е получил по телефона от брат си задочната заповед за арест, но не може да я представи в оригинал. Твърди, че никога не е бил член на партия БААС и че написаното в задочната заповед за арест били измислени обвинения на новото

правителство, за да бъде заловен. Административният орган не е дал вяра на съдържащите се в заповедта данни., тъй като кандидатът многократно е заявил, че не е бил арестуван, не е бил обект на наказателно преследване и не е имал проблеми с властите. Липсата на последователност и логическа свързаност между различните версии на фактите му е дала основание да приеме, че документът е недостоверен или създаден с цел укрепване на молбата. Поради това, в хода на административното производство е установено, че за А. А. Х. не са налице предпоставките за предоставяне на статут на бежанец по ЗУБ. Тъй като не е направил релевантни твърдения за осъществено спрямо него преследване по изброените в чл. 8, ал. 1 от ЗУБ причини раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, прието е, че не са налице субективният и обективният елемент на предвиденото в цитираната разпоредба понятие „основателно опасение от преследване". Чуждият гражданин основава молбата си за закрила с военните действия и несигурността, както и с опасенията си, че ако се завърне в С., ще бъде арестуван и ще бъде осъден на десет години затвор, без да е заявявал в молбата си, че се е занимавал с политическа или обществена дейност, което да е довело до целенасочени и повтарящи се действия спрямо него от страна на държавата или от страна на въоръжени организации, на които държавата не може или не желае да противодейства. Молителят не е бил заплашван или преследван и по етнически или по религиозни причини, поради което е прието, че е лице, търсещо по-добър живот. Подал е молба за закрила в България, защото искал тук да се развива, като е установено, че за него липсват предпоставките за предоставяне и на хуманитарен статут. Установената фактическа обстановка не е дала основания да се приеме, че той е бил принуден да напусне страната си на произход поради „реална опасност от смъртно наказание или екзекуция" - тежки посегателства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Случаят е разгледан и във връзка с възможността за прилагане на чл. 9, ал. 1, т. 3 от ЗУБ - „тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт". Спрямо А. А. Х. е прието, че не е налице заплаха, поради ситуация на безогледно насилие в страната му на произход, като е обсъдена информационна справка с входящ № МД-02- 56/18.02.2026 г. на Дирекция „Международна дейност" на ДАБ при МС, относно актуалната политическа обстановка в С.. Същата е приложена по делото и от нея е видно, че се наблюдава съществена промяна в политическата и икономическата ситуация в С. в посока подобрение на условията на живот и безопасност, като липсват основания да се приеме наличие на въоръжен конфликт, при който насилието да е на толкова високо ниво, че да съществува разумна вероятност да генерира общ риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, независимо от самоличността му, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. Прието е, че завръщането му в провинция Х. или обл. Р., където се намира в момента семейството му е законно, физически достъпно, релевантно и разумно и там той би могъл да се адаптира отново в обществото. Разгледан и във връзка с прилагане на принципа забрана за връщане „non-refoulement“, регламентиран в нормата на чл. 4, ал. 3 от ЗУБ, по случая не е констатирано наличието на горепосочените предпоставки.

При така установените факти, Административен съд София – град, I-во АО 11 с-в, обосновава следните правни изводи:

Жалбата е процесуално допустима като подадена от лице имащо правен интерес от оспорването на процесното решение, в законоустановения срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореният индивидуален административен акт е издаден от компетентен орган – председателя на Държавната агенция за бежанците при Министерски съвет на осн. чл. 48, т. 1 от ЗУБ. Решението е издадено в писмена форма, при спазване на административнопроизводствените

правила, при правилно прилагане на материалния закон и в съответствие с неговата цел.
От приетите по делото доказателства се установява, че жалбоподателят е информиран писмено, на разбираем за него език, за реда, който ще се следва в производството, за правата и задълженията му, както и за организациите, които предоставят правна и социална помощ на чужденци (чл. 58, ал. 8 ЗУБ). Своевременно и надлежно е уведомен за датата на насроченото повторно интервю, по време на което му е била дадена възможност да изложи бежанската си история и да ангажира доказателства в подкрепа на твърденията си на заявения от него език, като за целта е бил осигурен превод. Видно от представения протокол от проведеното интервю на 14.01.2026г., молителят е насочил интервюиращия към приложената към последващата му молба задочна заповед за арест, която брат му е изпратил по телефона и на която оригинал не може да представи. Заявява, че всеки ден говори по телефона със семейството си – родителите, седем братя и три сестри, които живеят в [населено място], обл. Р.. Напуснал е страната си без документи за самоличност, с група, през 2024г. заради войната и военните действия. Тогава се водели военни действия между кюрдите, свободната армия и редовната армия. Икономическото положение било много лошо, всичко било много скъпо и едва се изхранвали, къщата им била разрушена, нямало достатъчно работа. Когато живеел в палатковия лагер А. бил рекетиран от групировката С. М. от свободната армия. Други причини за напускане на С. не изтъква, ако се върне в С. мисли, че ще го арестуват, защото е издирван и ще бъде осъден на 10 г., защото в заповедта пише, че е член на партия БААС, но това са измислени обвинения на новото правителство, за да бъде заловен.
Изложеното от фактическа страна определя спора като материалноправен, относно наличие на основания за предоставяне на международна закрила по чл. 8 и чл. 9 от ЗУБ, въз основа на елементите от личната бежанска история на кандидата, обсъдени съобразно актуалната ситуация в страната му на произход и предвид допълнително представената от него заповед за арест.
Съгласно чл. 8, ал. 1 ЗУБ статут на бежанец в Република България се предоставя на чужденец, който поради основателни опасения от преследване, основани на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група, се намира извън държавата си по произход и поради тези причини не може или не желае да се ползва от закрилата на тази държава или да се завърне в нея. Понятието "преследване" е дефинирано в чл. 8, ал. 4 и ал. 5 от с.з., като нарушаване на основните права на човека или съвкупност от действия, които водят до нарушаване на основните права на човека, достатъчно тежки по своето естество или повторяемост, като съгласно ал. 5 действията на преследване могат да бъдат физическо или психическо насилие, законови, административни, полицейски или съдебни мерки, които са дискриминационни или се прилагат с цел дискриминация, включително наказания за отклонение от военна служба, която би довела до извършване на деяния по чл. 12, ал. 1, т. 1-3. Наличието и основателността на опасенията следва да се преценяват с оглед представените в бежанската история на кандидата за статут конкретни данни, като се отчете произхода на преследването, дали то води до нарушаване на основни права на човека, както и закрилата, която може да се получи от държавата по произход.
В настоящия случай правилно административният орган е преценил, че при проведеното с жалбоподателя повторно интервю не се установява спрямо него да е било осъществено визираното в чл. 8, ал. 1 ЗУБ преследване, релевантно за предоставянето на бежански статут, а и самият той не е заявил конкретни обстоятелства, въз основа на които да може да се направи извод за опасение от преследване, основано на раса, религия, националност, политическо мнение или принадлежност към определена социална група. Ето защо преценката на административния орган, че изложените от кандидата мотиви за напускане на страната му по произход не са правно

значими за търсената защита, а са напълно обосновани. Молителят изрично не е заявил, че спрямо него, държавата му на пребиваване или друг недържавен субект на когото държавата не може или не желае да противодейства е предприел някакви действия, които да са релевантни на преследване. Такива заплахи не са били отправяни и към семейството му. Основният мотив, който кандидатът за закрила изтъква за напускането на С. са проблеми свързани с икономическото положение, липсата на работа, скъпата издръжка на семейството и военните действия през 2024г. между кюрдите, свободната армия и редовната армия. Не се установява на оспорващия да са били нарушени основни човешки права до такава степен тежки по своето естество или повторяемост, за да се приеме, че е налице „преследване“ по смисъла на относимите правни норми.

На следващо място, правилно е прието, че в случая не са налице и материалноправните предпоставки по чл. 9, ал. 1, т. 1 и т. 2 ЗУБ за предоставяне на хуманитарен статут. Според чл. 9, ал. 1 от ЗУБ хуманитарен статут се предоставя на чужденец, който не отговаря на изискванията за предоставяне на статут на бежанец и който не може или не желае да получи закрила от държавата си по произход, тъй като може да бъде изложен на реална опасност от тежки посегателства, като: смъртно наказание или екзекуция, или изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, или тежки заплахи срещу живота или личността на цивилно лице, поради безогледно насилие в случай на въоръжен международен или вътрешен конфликт. Няма основания да се приеме, че жалбоподателят е напуснал С. поради реална опасност от смъртно наказание или екзекуция – обстоятелства, визирани в чл. 9, ал. 1, т. 1 от ЗУБ. Срещу него не са били предприети такива действия от официалните власти или от конкретна групировка, която държавата не е в състояние да контролира. Твърдения за обстоятелства от характера на тези по чл. 9, ал. 1, т. 2 - изтезание, нечовешко или унизително отнасяне, или наказание, молителят не е направил.

В разпоредбата на чл. 75, ал. 2, изр. 1 от ЗУБ е предвидено, че при произнасяне по молбата за статут се преценяват всички относими факти, свързани с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави. Това изискване е изпълнено, тъй като административният орган е извършил преценка на всички факти и обстоятелства, свързани с държавата по произход на лицето, търсещо закрила. Датата, към която следва да се преценява ситуацията в държавата на произход, по отношение наличието на обстоятелствата по чл. 9, ал. 1 ЗУБ е датата, когато съдът се произнася по случая, в тази връзка е представена от ответника актуална справка за общото положение в С. № МД-02-379/09.10.2026г., включваща информация и за състоянието на сигурността в област Х.. След като на 08.12.24 г. режимът на Б. А. в С. беше свален, на конференция по случай победата на сирийската революция на 29.01.25 г. военен съвет назначи бившия лидер на въоръжената групировка Х. Т. ал-Ш. А. ал-Ш. за президент на републиката и обяви разпускането на въоръжените фракции, участвали в свалянето на Б. А.. Впоследствие те бяха интегрирани в централизираните въоръжени сили на страната. Партията БААС и нейните структури бяха закрити и забранени, а конституцията - суспендирана. На 13.03.25 г. ал-Ш. подписа конституционна декларация, която трябва да даде правната рамка на страната до 2030г. Според нея президентът получи извънредни пълномощия в областта на изпълнителната власт, право да назначава пряко част от депутатите в народното събрание и членовете на електоралната комисия, която излъчва останалите, както и 7-членния състав на конституционния съд. Конституционната декларация установи преходна власт за 5- годишен период, след който трябва да бъдат свикани редовни избори за президент и да бъде приета новата конституция па страната. Ислямът беше обявен за държавна религия. Чл.7 от конституционната декларация третира сепаратизма, фракционализма и външната

намеса във вътрешните работи, които донесоха разруха на С. в периода след 2011 г.: „т.1. Държавата се ангажира да запази единството на сирийската територия, криминализира призивите за разделение и отцепване, както и исканията за чуждестранна намеса или външна подкрепа, т.2. Държавата се ангажира да постигне съжителство и обществена стабилност, да съхрани гражданския мир и да предотврати всякакви форми на размирици, разделение, подстрекаване към вражда и насилие. т.3. Държавата гарантира културното многообразие на сирийското общество във всичките му съставни части, както и културните и езиковите права на всички сирийци.“ Чл.18 забранява произволните арести и изтезанията: „т.1. Държавата защитава човешкото достойнство и неприкосновеността на тялото и забранява насилственото изчезване, както и физическите и моралните изтезания. Престъпленията, свързани с изтезания, не подлежат на давност, т.2. Освен в случаите на заварване при извършване на престъплението, никое лице не може да бъде арестувано или задържано, нито свободата му да бъде ограничавана, освен въз основа на съдебно решение.“ Глава 1 съдържа общи принципи, глава II - защита на права, а глава III установява устройството на държавните институции. От HRW подлагат на критика декларацията в две направления - установяването на прекалено силнен субект на изпълнителната власт в лицето на президента и недостатъчни гаранции за спазването на заложените в документа права.

Съдът на Сирийската арабска република подведе под отговорност редица фигури на нелегитимния вече режим на БААС. На смърт бяха осъдени бившият президент Б. А., неговия брат и бивш командир на 4-та дивизия М. А. и бившия министър на отбраната Ф. ал-Ф.. Присъдите им обаче са задочни, защото те успяха да напуснат страната. Ефективни смъртни присъди бяха дадени на У. А. - лидер на паравоенни организации на свалениия режим и на А. Н. - началник на службите за сигурност в Дараа през 2011 г. Тече процес срещу генерал- майор А. А. Х., полковник А. Х. А. и бригаден генерал Хардал А. Д. заради извършване на атаки с химическо оръжие в Г. през 2014 г. Обвиненията срещу бившите функционери на режима са във военни престъпления, престъпления срещу човечеството, извънсъдебни убийства и изтезания.

Вътре в страната режимът на ал-Ш. реализира военното си превъзходство над кюрдската автономия D. и през януари 2026 г. постигна историческо споразумение с генерал М. А. - началник на нейната армия Свободни демократични сили (С.). Кюрдските автономни граждански и военни структури трябваше да се разпуснат и да се интегрират в новата сирийска държавна власт и въоръжени сили. Кюрдите получиха възможност да се интегрират в сирийската армия като крупни единици на ниво бригада и да служат в родните си райони…. Наскорошното облекчаване на санкциите, наложени на С. от развитите демократични страни, подобри перспективите за развитие. От 2025 г. насам С. щати смекчиха ограниченията след дипломатически контакти, включително среща в Белия дом между президента Ал-Ш. и Д. Т. през ноември 2025 г. Отмяната на „Закона Ц.“ премахна ключови пречки пред чуждестранните инвестиции, подобрявайки правната и финансовата среда за възстановяването. През август 2026 г. С. щати извадиха С. от списъка си на „държави, подкрепящи тероризма“ - решение, което сирийският президент А. ал-Ш. определи като „историческо“ и заяви, че ще подпомогне възстановяването на страната след 14 години гражданска война.

Европейският съюз също предприе стъпки към нормализиране на отношенията. В. представител на ЕС по въпросите на външните работи К. К. заяви тази седмица, че

Европейската комисия е предложила възобновяване на споразумението за партньорство между ЕС и С. от 1978 г., което е сигнал за по- широка тенденция към постепенно реинтегриране в световната икономика. Страната беше включена в глобалната система за финансови трасфери SWIFT и поднови взаимодействието си със Световната банка и М.. Ръководството на страната подписа меморандуми за разбирателство с Турция, Катар, К. и С. А., които трябва да положат основата на план за инвестиции в размер на над 20 млрд. USD. Чужди компании, най-вече с катарско-турско участие и от страните от залива, заявяват интерес да инвестират в енергийната, транспортна, комуникационна и жилищна инфраструктура.
Преди войната област Х. беше дом на около 6 млн. души. Военните действия предизвикаха интензивна бежанска криза. Разрушена в различна степен беше транспортната, медицинска, техническа и жилищна инфраструктура в областта. Налични данни показват, че към август 2025 г. от 1,1 млн. вътрешно разселени лица близо 400 хил. са се завърнали в домовете си както и около 240 хил. бежанци, първоначално напуснали страната. По време на гражданската война област Х. и в частност областният център бяха поле на множество операции, сражения и промяна на зоните на контрол. През 2016 г. правителствените сили успяха да превземат [населено място] от Свободната сирийска армия. Контролът над града беше поделен между режима на А. и кюрдската автономия, която установи свое присъствие в северните квартали Шейх М. и А.. D. успя да създаде своя зона на управление в северната част на областта, която се простираше по дължина на турската граница от изток на запад до [населено място]. Вследствие ма успешната операция от януари 2026 г. и споразумението между ал-Ш. и М. А. сирийските правителствени сили установиха контрол върху цялата област Х.. Проблематични обаче остават отношенията с бившата Сирийска национална армия. Въпреки че в началото на 2025 г. всички военни фракции, участвали в сирийската революция, бяха официално разпуснати и интегрирани в новите въоръжени сили на страната, изглежда че бригадите на СНА не са се „смесили“ в новата армия и служби за сигурност, а са влезли в тях като крупни структури, запазили своята вътрешна идеологическа кохезия.
В Справка № МД-02-150/15.04.2026г. се съдържа информация за реквизитите на актовете на държавната администрация и службите за сигурност - уведомителни писма, заповеди, разпореждания, съдебни и полицейски документи, актове от племенни организации, могат ли да се получават задочно от близък на лицето, за което се отнасят. Актуалната справка №МД-02-364/01.10.2026г. съдържа и информация за партия „БААС“ и отношение на настоящата власт към нейните привърженици. Партия БААС и отношение на настоящата власт към нейните привърженици. Арабската социалистическа партия „БААС“ е основна политическа структура на предходния режим. Нейното продължително управление обвързва партийни, административни и силови функции. Историческият контекст обяснява защо партийното членство може да бъде възприемано като знак за лоялност към А.. За отделния член обаче трябва да се установят действителната длъжност, степента на влияние, характерът на дейността и причината за присъединяване. Обикновен служител с формално членство, местен партиен ръководител, информатор на службите и командир на въоръжена формация са съществено различни профили. Според EUAA ръководството на „БААС“ преустановява дейността през декември 2024 г., а в края на януари 2025 г. е обявено разпускането на партията. Първоначалният подход на преходната администрация не е описан като

всеобхватна „дебаасификация“, аналогична на следвоенния процес в И.. Това не означава, че всички бивши членове са защитени от посегателства, а че разпускането на организацията и индивидуалното третиране не трябва да се смесват. За установяване на риск са необходими сведения как конкретната принадлежност е възприемана и дали е довела до действия срещу човека.

Н. справка от януари 2026 г. описва възможно социално изключване и местни актове на отмъщение срещу роднини на бивши привърженици на режима. Това не е правило, приложимо към всяко семейство. При конкретно твърдение трябва да се установят степента на роднинство, известността на връзката, местните конфликти и действителните заплахи. Фамилията може да има значение за извършителя, но не е достатъчна сама по себе си за заключение за индивидуален риск. Предишните посегателства срещу близки следва да се разглеждат с техните дати, основания и обстоятелства.При установяване на отношението към бивш привърженик на „БААС“ трябва да се разгледа как принадлежността му е станала известна. Партиен документ, публична длъжност, участие в местна структура и сведения, разпространявани от съседи, имат различна доказателствена стойност. Възприеманата лоялност може да се различава от действителните убеждения. Затова е важно да се уточни дали е имало конкретно назоваване на лицето, обвинение, повикване, посещение в дома или заплаха. Общото отрицателно отношение към предишния режим не установява само по себе си индивидуално издирване.

На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. Приетите по делото справки са изготвени от компетентен орган, в кръга на правомощията му, представляват официален свидетелстващ документ и обвързват съда да приеме за доказани фактите, които удостоверяват, ако същите не се оборват чрез други надлежни доказателства. Такива не се представят, нито се сочи техният източник, за да се събират. От анализа на цитираната информация, въпреки оценяването на положението в някой части на С. като несигурно и напрегнато, не следва насилието във всички части на държавата да се определя като безогледно. В редица райони, области, областни центрове и територии, цялостната обстановка запазва относителна сигурност. В тази връзка сирийското правителство и сирийските демократични сили, посредством различни техни многочислени, добре функциониращи и структурирани сили за сигурност, контролират почти цялата част на страната, като този контрол не е от временен, а от постоянен характер, като контролът се характеризира с устойчивост и ефикасност.

Представена и преведена на български на лист 153 от делото е заповед за арест, видно от съдържанието ѝ е издадена от разследващ съдия, подпечатана е с печат на Министерството на правосъдието и е посочено основание - издадено решение за задържане на горепосочения обвиняем за престъпление: издирван политик, осъден на десет години затвор заради последователите си от партията БААС и лоялността му към режима на А. и разпространението на слухове в сайтовете на социалните медии. Съдът намира, че така представената заповед изцяло противоречи на разказаната от сирийския гражданин история за причините, поради които е напуснал страната си по произход, той отрича и в двете интервюта някога да е членувал в политическа партия, нито е заявил да е бил привърженик на политическа партия, поради което и в настоящото производство

липсва достатъчно достоверно доказателство, релевантно към основанията за предоставяне на статут по ЗУБ. Категорично на зададен въпрос от интервюиращия отговаря, че никога не е бил осъждан и обвиняван в престъпление, докато противно на неговите изявления, в заповедта е записано, че е издирван политик, осъден на десет години затвор. Както е посочено и в представената от ответника справка, общото отрицателно отношение към предишния режим не установява само по себе си индивидуално издирване. Представената заповед за арест не може да се отнесе фактологически към бежанската история на А. А. Х., поради това тя не представлява относим факт, свързан с личното положение на молителя, с държавата му по произход или с трети държави по смисъла на чл.75, ал.2, изр.1 от ЗУБ. Ето защо правилно и законосъобразно с Решение № 519/16.03.2026г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС на А. А. Х. е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.
По изложените мотиви и на основание чл. 172, ал. 2 АПК съдът,

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. Х. срещу Решение № 519/16.03.2026г. на Председателя на Държавна агенция за бежанците при МС, с което му е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут.
Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните пред Върховния административен съд на Република България.